

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 79 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 92 i Veksellov for Danmark af 7. Maj 1880.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4141).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fritagelse for Stempel- og Tinglæsningsafgift i nogle Afviklingskassen af 1910 vedrørende Forhold.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 921.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Forholdet med dette Lovforslag, som er vedtaget i det andet høje Ting, og som jeg nu har den Ære at anbefale til det høje Folketing, er dette, at Afviklingskassen af 1910, der er oprettet som en Statsinstitution, og i hvilken en af Finansministeriets Embedsmænd er tilsynsførende, har at beskæftige sig med Afviklingen af de tre nødlidende Banker fra 1908, Detailhandlerbanken, Grundejerbanken og Laane-

kassen. Denne Afvikling er nu naaet til det Punkt, at man har ment at maatte standse Virksomheden, i hvert Fald for de to nødlidende Bankers Vedkommende. Grundejerbanken blev allerede forrige Aar overdraget til Handelsbanken af dens Aktionærer, og derved standsede Grundejerbankens Virksomhed; men endnu er Detailhandlerbanken i Likvidation og Laanekassen i Likvidation Banker, der gør Forretninger her i København. Man har dog altid ment, at det Tidspunkt maatte komme, hvor disse nødlidende, havarede Banker skulde standse. Hidtil var der en Garanti for Bankernes Virksomhed under Afviklingen af de i Afviklingen interesserede 5 Banker, men denne Garanti er opsagt til 1. August, og man kan altsaa gaa ud fra, at de to Banker da ikke mere kan udøve Virksomhed i samme Form som tidligere. Men dernæst vil det være saaledes, at den Række af store Ejendomme, som de 3 Banker ejede, afvikles af Afviklingskassen, og det saaledes, at hver af de 3 Banker har sin selvstændige Bestyrelse indenfor Afviklingskassens Omraade, og at Ejendomme, Grunde og lignende Aktiver afvikles i hver af disse Bestyrelser. Til denne Virksomhed kræves der Midler. Saadanne Midler var indtil nu ydede Afviklingskassen af Nationalbanken, som hver Maaned har paa sit Regnskab kunnet opvise en Post: „Tilgodehavende hos Afviklingskassen“, en Post, der er gaaet op til 26 Mill. Kr. Nu har de interesserede ment det nødvendigt og rigtigt, at denne Gæld fra Afviklingskassen til Nationalbanken, dette Tilgodehavende, som stod saa mærkeligt paa Nationalbankens Regnskab, forsvandt, og det skulde ske paa den Maade, at Afviklingskassen optog et Obligationslaan, hvorfor de 5 Banker hæftede solidarisk. Dette Laan skulde være indtil 25 Mill. Kr., men ikke højere, og et saadant Laan har Nationalbanken, naar hver af Bankerne overtog sin Part, tilbudt at yde. Ved dette Laans Udstedelse vil Gælden til Nationalbanken forsvinde. For dette Laan er det, at det foreliggende Lovforslag søger Stempelfritagelse. Hvis der skulde betales almindelig Stempelafgift, vilde det medføre en Udgift ved Laanet af $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Staten er imidlertid interesseret i, at Afviklingskassen nu lader de 3 Banker standse Virksomheden, og i, at dette Laan optages, hvorved baade Penge og Midler bliver billige og rimelige for Afviklingskassen. Staten er nemlig interesseret i Afviklingskassen ikke alene ved de 6 Milioner, den een Gang for alle har ydet,